

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 181

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 15 mai 1998

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE SENATULUI		HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
8.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 40/1996 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Senatului.....	261.	— Hotărâre pentru aprobarea Normelor metodologice privind etichetarea încălțăminte destinate populației.....
	1		4-7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		263.	— Hotărâre privind procedurile și modalitățile de plată aferente majorării capitalului autorizat al României la Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare.....
Decizia nr. 62 din 2 aprilie 1998 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 din Codul de procedură penală, raportate la dispozițiile art. 149 alin. 3 din Codul de procedură penală....	2-3	266.	— Hotărâre privind majorarea salariilor personalului din Administrația Fluvială a Dunării de Jos Galați.....
			7-8
			8

HOTĂRÂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 40/1996 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Senatului

În temeiul art. 31 alin. (3) din Regulamentul Senatului,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 40/1996 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 9 decembrie 1996, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

• La anexa nr. IX — Comisia pentru învățământ și cercetare științifică:

— domnul senator Vasile Radu (Grupul parlamentar al Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat) se înlocuiește cu domnul senator Caraman Petru (Grupul parlamentar al Partidului Național Țărănesc Creștin Democrat).

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 11 mai 1998, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
PETRE ROMAN

București, 11 mai 1998.
Nr. 8.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 62**

din 2 aprilie 1998

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 din Codul de procedură penală,
raportate la dispozițiile art. 149 alin. 3 din Codul de procedură penală**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Ioan Griga	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 din Codul de procedură penală, raportate la dispozițiile art. 149 alin. 3 din același cod, ridicată de Chira Dragoș în Dosarul nr. 3.424/1997 al Judecătoria Sectorului 3 București.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 26 martie 1998 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru deliberare, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 2 aprilie 1998.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 noiembrie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 3.424/1997, Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 din Codul de procedură penală, raportate la dispozițiile art. 149 alin. 3 al aceluiași cod.

Așa cum rezultă din cererea adresată instanței, autorul excepției a atacat exclusiv dispozițiile art. 149 alin. 3 din Codul de procedură penală, care prevăd că „arestarea inculpatului în cursul judecății durează până la soluționarea definitivă a cauzei, afară de cazul când instanța dispune revocarea ei”, întrucât aceste dispoziții sunt în contradicție cu prevederile art. 23 din Constituție, potrivit cărora „măsura arestării preventive poate fi luată pe termen de cel mult 30 de zile și prelungită în condițiile legii”. Din încheierea de sesizare rezultă că excepția ridicată „vizează faptul că instanța de judecată nu a verificat legalitatea menținerii arestării preventive din 30 în 30 de zile, începând cu primul termen de judecată, conform art. 300 din Codul de procedură penală, raportat la art. 149 alineatul ultim din Codul de procedură penală”. De asemenea, în încheiere se menționează că autorul excepției a arătat în fața instanței de judecată că „art. 23 din Constituția României prevede că măsura arestării preventive poate fi luată pe termen de 30 de zile și că, prin urmare, verificarea conform art. 300

din Codul de procedură penală trebuie făcută și atunci când inculpatul a fost trimis în judecată în stare de arest, din 30 în 30 de zile, iar nu numai la primul termen de judecată”. El a mai susținut în continuare că „nu se poate reține ca o exigență a prelungirii arestării inculpatului doar cazul în care măsura arestării a fost luată de instanță, arătând că, din interpretarea sistematică a art. 300, art. 149, coroborate cu art. 148 și 150 din Codul de procedură penală, ce definesc operațiunile premergătoare luării acestei măsuri, se demonstrează fără echivoc că prelungirea arestării dispusă de procuror nu poate fi făcută *sine die* doar prin confirmarea acesteia la primul termen de judecată”.

În temeiul art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată, instanța de judecată a respins ca inadmisibilă excepția privind dispozițiile art. 149 alin. 3 din Codul de procedură penală, reținând că, prin deciziile nr. 60/1994 și nr. 20/1995, Curtea Constituțională a statuat „că este neconstituțional textul care dispune că, după luarea măsurii arestării de către instanța de judecată, inculpatul este lăsat la dispoziția instanței, fără a mai fi nevoie să i se mai prelungască durata arestării din 30 în 30 de zile”.

Referitor la excepția ce privește dispozițiile art. 300 din Codul de procedură penală, instanța și-a exprimat opinia că, pe calea excepției, s-a ridicat o problemă vizând modul de interpretare și aplicare a legii, iar Curtea Constituțională nu se poate pronunța în acest sens, „ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției”. Cu toate acestea, instanța a sesizat Curtea cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 din Codul de procedură penală, raportate la cele ale art. 149 alin. 3 din același cod.

Cât privește art. 300 din Codul de procedură penală, luat *ut singuli*, instanța a apreciat că „acesta este conform cu normele constituționale, constituind o garanție a dreptului la libertate individuală, a accesului liber la justiție”.

În scopul soluționării cauzei, în temeiul prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, s-au solicitat puncte de vedere președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

În punctul de vedere al Guvernului se apreciază că ceea ce se reclamă, de fapt, nu este neconstituționalitatea art. 300 din Codul de procedură penală, ci neaplicarea de către instanță a dispozițiilor art. 149 alin. 3 din Codul de procedură penală. Sub acest aspect, Curtea Constituțională „nu se poate pronunța nici asupra modului de interpretare și nici asupra modului de aplicare a legii”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, actele și lucrările dosarului, raportul judecătorului-raportor, punctul de vedere al Guvernului, susținerile reprezentantului Ministerului Public și dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, republicată, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Art. 300 din Codul de procedură penală are următorul cuprins:

„Instanța este datoare să verifice din oficiu, la prima înfățișare, regularitatea actului de sesizare.

În cazul când se constată că sesizarea nu este făcută potrivit legii, iar neregularitatea nu poate fi înlăturată de îndată și nici prin acordarea unui termen în acest scop, dosarul se restituie organului care a întocmit actul de sesizare, în vederea refacerii acestuia.

În cauzele în care inculpatul este arestat, instanța legal sesizată este, de asemenea, datoare să verifice din oficiu, la prima înfățișare, regularitatea luării și menținerii acestei măsuri.“

Este de observat că primele două alineate nu reglementează durata arestării inculpatului și că soluționarea cauzei nu depinde de aceste dispoziții.

Luând în considerare prevederile art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia Curtea Constituțională decide numai asupra dispozițiilor legale în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei, excepția referitoare la prevederile alin. 1 și 2 ale art. 300 din Codul de procedură penală urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Cu privire la dispozițiile art. 300 alin. 3 din Codul de procedură penală, se constată că acestea au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. În acest sens, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 546 din 4 decembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 98 din 2 martie 1998, statuând că prevederile art. 300 alin. 3 sunt constituționale, deoarece nu contravin dispozițiilor art. 23 alin. (4) din Constituție. Obligația instanței de a verifica la prima înfățișare regularitatea luării și menținerii stării de arest a inculpatului este în concordanță cu dispozițiile constituționale anterior menționate. Această obligație a instanței de a verifica este o garanție legală a respectării principiului libertății individuale, prevăzut la art. 23 din Constituție, în mod deosebit a dispozițiilor alin. (6) al acestui articol, potrivit căreia „eliberarea celui reținut sau arestat este obligatorie, dacă motivele acestor măsuri au dispărut“.

Considerentele care fundamentează decizia menționată subzistă și în speța de față, întrucât nu au intervenit elemente noi care să le infirme și să facă necesară reconsiderarea lor.

Prin aceeași decizie Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 149 alin. 3 din Codul de procedură penală și a constatat că prevederea potrivit căreia „Arestarea inculpatului în cursul judecății durează până la soluționarea definitivă a cauzei“ este neconstituțională, urmând ca în legătură cu durata arestării să se facă aplicarea directă a art. 23 alin. (4) din Constituție.

Așa cum rezultă din considerentele deciziei, la expirarea termenului de 30 de zile, instanța are obligația constituțională de a verifica, din oficiu, dacă se impune menținerea măsurii arestării preventive și, în caz afirmativ, de a dispune prelungirea acesteia cu cel mult 30 de zile. După expirarea acestui termen, dacă subzistă motivele arestării, instanța de judecată poate, în condițiile prevăzute la art. 23 din Constituție, să prelungească durata arestării, însă de fiecare dată până la cel mult 30 de zile.

Având în vedere că, potrivit prevederilor art. 25 din Legea nr. 47/1992, decizia prin care s-a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 149 alin. 3 din Codul de procedură penală este obligatorie *erga omnes*, rezultă că și prevederile art. 300 alin. 3 din Codul de procedură penală se vor raporta la dispozițiile art. 23 alin. (4) din Constituție, astfel cum s-a statuat prin decizia menționată.

Față de aceste considerente, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1), (3) și (6) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 300 din Codul de procedură penală, raportate la dispozițiile art. 149 alin. 3 din Codul de procedură penală, ridicată de Chira Dragoș în Dosarul nr. 3.424/1997 al Judecătoriei Sectorului 3 București.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 aprilie 1998.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Claudia Miu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****pentru aprobarea Normelor metodologice privind etichetarea încălțăminteii destinate populației**

În temeiul prevederilor art. 6 lit. a) și ale art. 58 lit. e) din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind etichetarea încălțăminteii destinate populației, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Produsele facturate sau livrate comerciantului cu amănuntul înainte de intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, precum și cele aflate în stoc la această dată pot fi comercializate cu elementele de identificare și caracterizare inițiale, marcate în limba română, până la lichidarea acestora, dar nu mai târziu de un an de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Constituie contravenție, dacă nu a fost comisă în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerată infracțiune, nerespectarea condițiilor prevăzute la art. 2 din prezenta hotărâre și la art. 4–9 din Normele metodologice privind etichetarea încălțăminteii destinate populației.

Contravenția prevăzută la alin. 1 se sancționează cu amendă de la 500.000 lei la 1.000.000 lei.

Art. 4. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Oficiului pentru Protecția Consumatorilor, în condițiile prevăzute de Legea nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezenta hotărâre intră în vigoare în termen de 180 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri orice dispoziții contrare se abrogă.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul industriei și comerțului,
Radu Berceanu

Oficiul pentru Protecția Consumatorilor
Corneliu Eliade Mihăilescu,
secretar de stat

București, 11 mai 1998.
Nr. 261.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE**privind etichetarea încălțăminteii destinate populației****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — Prezentele norme metodologice sunt obligatorii pentru toți agenții economici care produc, importă, ambalează sau comercializează încălțăminteii destinată populației.

Prezentele norme metodologice reglementează:

- definirea părților componente ale încălțăminteii ce necesită etichetare, precum și pictogramele aferente;
- materialele folosite la realizarea părților componente și precizarea pictogramelor ce corespund acestora;
- prescripțiile obligatorii pentru etichetarea încălțăminteii;
- principalele elemente de identificare și caracterizare, care trebuie inscripționate pe etichete sau pe produs;
- modul de etichetare a încălțăminteii;
- prescripțiile care trebuie respectate la purtare-utilizare, inclusiv modul de întreținere.

Nu fac obiectul prezentelor norme metodologice încălțăminteii uzată, încălțăminteii de protecție și de lucru, încălțăminteii de baie și de plajă, încălțăminteii pentru copii până la vârsta de un an și încălțăminteii pentru jucării.

Art. 2. — Prin *etichetare*, în sensul prezentelor norme metodologice, se înțelege aplicarea oricărui text și/sau desen, realizată prin tipărire, litografiere, perforare sau gravare pe produs, pe ambalajul individual sau pe eticheta

atașată, care conține elemente de identificare a produsului și a materialelor componente și, după caz, prescripții ce trebuie respectate la purtare-utilizare, inclusiv modul de întreținere.

Textul și/sau desenul însoțesc produsul prezentat spre vânzare consumatorului.

Produsul, ambalajul individual și/sau eticheta pot avea înscrise sau atașate suplimentar sigle sau alte însemne publicitare, cu respectarea prevederilor legale.

Art. 3. — Încălțăminteii, în conformitate cu prezentele norme metodologice, se compune din trei părți: față, căptușeală și acoperiș de brant, talpă și este realizată din piei naturale, materiale textile și alte materiale destinate confecționării încălțăminteii. Nu se iau în considerare accesoriile și întăriturile.

Părțile componente ale încălțăminteii, definirea acestora și pictogramele corespondente sunt prezentate în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice.

Materialele folosite la realizarea încălțăminteii, sortimentele încadrate în aceste materiale și pictogramele corespondente materialelor respective sunt prezentate în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice.

Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

CAPITOLUL II

Prescripțiile ce trebuie respectate la etichetarea încălțăminteii

Art. 4. — Etichetarea încălțăminteii este obligatorie atât pentru produsele realizate în țară, cât și pentru cele din import.

La etichetarea încălțăminteii se vor respecta denumirile sau/și pictogramele înscrise în anexele nr. 1 și 2.

Art. 5. — Etichetarea se va face, în mod obligatoriu, individual, pe unitatea de produs supusă comercializării, pereche, de către agenții economici producători, iar în cazul importatorilor, de către importatori sau comercianți, conform înțelegerii dintre părți.

Etichetarea pe ambalajul colectiv se convine între părțile contractante (furnizori—cumpărători).

Art. 6. — Etichetarea încălțăminteii se va realiza respectându-se următoarele precizări:

— materialul înscris, ca fiind folosit în părțile componente ale încălțăminteii, trebuie să se regăsească, în proporție de minimum 80% din suprafața desfășurată, pentru față, căptușeală și acoperiș de brant, respectiv din volum, pentru talpă, în componența acestora;

— dacă nici un material nu este în proporție de minimum 80%, se vor indica principalele două materiale utilizate la realizarea componentelor încălțăminteii;

— este obligatorie înscrierea materialelor pentru toate componentele încălțăminteii: față, căptușeală și acoperiș de brant, talpă.

Art. 7. — Eticheta trebuie să conțină denumirea și marca producătorului, importatorului sau comerciantului, țara de origine, articolul, mărimea și, după caz, tratamentele speciale aplicate, cu atenționările aferente, în vederea protecției consumatorilor sau a securității acestora.

Pentru încălțăminteia din import, se acceptă o etichetă în limba română, atașată în paralel cu cea în limba străină, cu obligativitatea respectării prezentelor norme metodolo-

gice. Mărimea încălțăminteii din import se va marca în cm, marcaj specific pentru România, astfel: numărul 24, în cm, în România este echivalent cu numărul 36 în Franța, cu numărul 3 în Anglia, cu numărul 5 în S.U.A., cu numărul 22 în Japonia etc.

Art. 8. — Eticheta trebuie să fie bine atașată, accesibilă, înscrisul trebuie să fie vizibil, fie că este făcut direct pe produs, fie pe eticheta atașabilă produsului, iar dimensiunile pictogramelor trebuie să fie suficient de mari.

Producătorul sau, după caz, importatorul sau comerciantul, conform înțelegerii dintre părți, este responsabil pentru informațiile privind identificarea produsului și a materialelor componente.

Art. 9. — Pentru încălțăminteia fabricată după tehnologii ecologice sau cu tratamente speciale pentru protecția consumatorilor se vor utiliza la comercializare „ecoetichete”, cu respectarea cerințelor pentru autorizarea folosirii acestora de către organisme abilitate, din țară sau din străinătate, etichete aplicate în paralel cu etichetele naționale conținând elementele de identificare și de caracterizare a produsului.

Marca de fabrică înregistrată se atașează pe produs în forma stabilită la înregistrare sau stabilită de producător.

CAPITOLUL III

Prescripțiile ce trebuie respectate la indicarea modului de purtare și de întreținere a încălțăminteii

Art. 10. — Încălțăminteia ce urmează să fie comercializată trebuie însoțită de instrucțiuni privind indicarea modului de purtare și de întreținere.

Indicarea modului de purtare și de întreținere va fi făcută de către producător, iar la importuri, de către importatori sau comercianți, conform înțelegerii dintre părți.

Instrucțiunile privind modul de purtare și de întreținere a încălțăminteii vor fi redactate obligatoriu în limba română, iar forma în care este prezentată rămâne la latitudinea elaboratorilor.

ANEXA Nr. 1
la normele metodologice

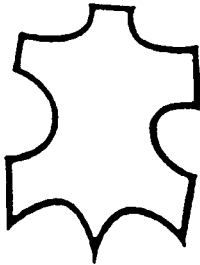
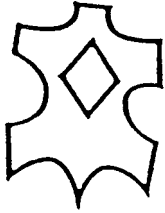
Denumirea părților componente ale încălțăminteii și pictogramele aferente

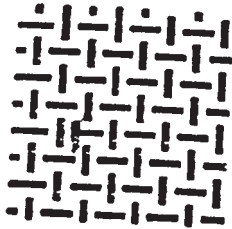
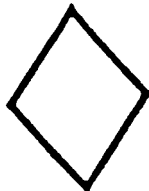
Partea componentă	Definire	Pictogramă
RO Față F Tige D Obermaterial IT Tomaia NL Bovendeel EN Upper DK Overdel GR ΕΠΙΑΝΩ ΜΕΡΟΣ ES Empeine P Parte superior	— partea superioară exterioară a încălțăminteii	
RO Căptușeală și acoperiș de brant F Doublure et semelle de propreté D Futter und Decksohle IT Fodera e Sottopiede NL Voering en inlegzool EN Lining and sock DK Foring og bindsal GR ΦΟΔΡΕΣ ES Forro y plantilla P Forro e Palmilha	— partea interioară a încălțăminteii	

Partea componentă	Definire	Pictogramă
RO Talpă F Semelle exterieure D Laufsohle IT Suola esterna NL Buitten zool EN Sole DK Ydersal GR ΣΟΛΑ ES Suela P Sola	— partea inferioară a încălțămintei care vine în contact cu solul	

*ANEXA Nr. 2
la normele metodologice*

Materialele folosite la realizarea încălțămintei și pictogramele corespondente

Materialul	Pictograma
<p>1. RO Piele cu față naturală, definite ca: piei de animale la care a fost păstrată mai mult sau mai puțin intactă structura fibroasă originală, grenul și care a fost tăbăcită cu săruri bazice de crom sau tananți vegetali pentru a deveni imputrescibilă, cu sau fără retanare, finisate în culoarea naturală (rezultată din procesul de tăbăcire) sau cu o peliculă de finisaj sub 0,15 mm.</p> <p>F Cuir D Leder IT Cuoio NL Leder EN Leather DK Læder GR ΔΕΡΜΑ ES Cuero P Couros e peles curtidas</p>	
<p>2. RO Piele cu față corectată, definite ca: piei de animale la care a fost păstrată mai mult sau mai puțin intactă structura fibroasă originală, grenul și care a fost tăbăcită cu săruri bazice de crom sau tananți vegetali pentru a deveni imputrescibilă, cu sau fără retanare, finisate în culoarea naturală (rezultată din procesul de tăbăcire) sau cu o peliculă de finisaj peste 0,15 mm, dar care nu trebuie să depășească 1/3 din grosimea totală a feței.</p> <p>F Cuir enduit D Beschichtetes Leder IT Cuoio rivestito NL Gecoat leder EN Coated leather DK Overtrukket læder GR ΕΠΙΕΝΔΕΔΥΜΕΝΟ ΔΕΡΜΑ ES Cuero untado P Couro revestido</p>	

Materialul	Pictograma
3. RO Materiale textile F Textile D Textil IT Tessili NL Textiel EN Textile DK Tekstilmaterialer GR ΥΡΑΣΜΑ ES Textil P T��xteis	
4. RO Alte materiale F Autres matériaux D Sonstiges Material IT Altre materie NL Overige materialen EN Other materials DK Andre materialer GR ΑΛΛΑ ΥΛΙΚΑ ES Otros materiales P Outros materiais	

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind procedurile și modalitățile de plată aferente majorării capitalului autorizat al României la Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare

În temeiul art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 4/1997 privind majorarea de către România a capitalului său autorizat la Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, conform Rezoluției nr. 59 din 15 aprilie 1996 a Consiliului Guvernatorilor Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare privind majorarea capitalului autorizat și a subscripției la capitalul autorizat, aprobată prin Legea nr. 53/1997, și al art. 34 pct. 1 din Acordul de înființare a Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare, ratificat prin Legea nr. 24/1990, și ținând seama de acordul Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare,

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Plata acțiunilor subscrise și vărsate ca urmare a majorării capitalului deținut de România la Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, denumite în continuare *acțiuni subscrise și vărsate*, se efectuează în ECU de către Ministerul Finanțelor.

Plata acțiunilor subscrise și vărsate se face din sumele alocate cu această destinație în bugetul de stat, prin intermediul Băncii Naționale a României, care va asigura valuta necesară în schimbul contravalorii în lei virate de către Ministerul Finanțelor.

Art. 2. — Suma totală de 10.800.000 ECU, corespunzătoare acțiunilor subscrise și vărsate, va fi plătită în opt rate anuale egale, fiecare în valoare de 1.350.000 ECU, cu excepția situației prevăzute la art. 3.

Art. 3. — Cu acordul Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare, oricare rată anuală se va putea plăti în proporție de 40% (540.000 ECU) cash, iar restul de 60% (810.000 ECU), prin bilet la ordin, denumit tot în ECU. Fiecare bilet la ordin va fi încasat la cerere și va fi plătit în cinci rate anuale egale, a câte 162.000 ECU.

Biletele la ordin vor fi nenegociabile și nepurtătoare de dobândă. Acestea vor fi emise de către Ministerul Finanțelor și vor fi depozitate în contul Băncii Europene

pentru Reconstrucție și Dezvoltare, care va fi deschis la Banca Națională a României.

Cererile de încasare a biletelor la ordin vor fi transmise de către Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare Ministerului Finanțelor. În cazul unei plăți parțiale din suma înscrisă pe un bilet la ordin, suma plătită va fi înscrisă de Banca Națională a României pe versoul acestuia sau Ministerul Finanțelor va preschimba biletul la ordin cu unul nou, care va avea înscrisă suma rămasă de plată.

Art. 4. — Banca Națională a României este desemnată ca depozitar al biletelor la ordin emise de Ministerul Finanțelor în contul Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare.

Art. 5. — Plata primei rate anuale aferente acțiunilor subscrise și vărsate se va efectua, în anul 1998, la data solicitată de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, iar ratele următoare vor fi scadente, succesiv, la intervale de câte un an calendaristic.

În cazul în care plata unei rate anuale se face în proporție de 60% prin bilet la ordin, ratele de încasare a acestuia vor fi scadente la data de 15 iunie a fiecărui an din perioada de 5 ani prevăzută pentru încasarea sa.

Art. 6. — Sumele în lei, echivalente valutei datorate pentru plata acțiunilor subscrise și vărsate, inclusiv sumele solicitate pentru încasare prin executarea biletelor la ordin, vor fi asigurate, anual, din bugetul de stat de către Ministerul Finanțelor. Participarea României la capitalul Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare se evidențiază în bilanțul trezoreriei statului.

În cazul în care plata unei rate anuale se face în proporție de 60% prin bilet la ordin, soldul obligațiilor de plată este preluat în anii următori.

Art. 7. — Ministerul Finanțelor va dispune, în scris, efectuarea de către Banca Națională a României a tuturor plăți-

lor scadente la Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, respectiv a plăților cash și, după caz, a celor aferente încasării biletelor la ordin. Echivalentul în lei al acestor plăți, stabilit la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României, valabil la data efectuării fiecărei operațiuni, se va achita de către Ministerul Finanțelor din creditele deschise din bugetul de stat, în termen de 5 zile bancare de la data efectuării plății către Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare.

Art. 8. — Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României vor aduce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

p. Ministrul finanțelor,
Dan Radu Rușanu,
secretar de stat

Ministrul afacerilor externe,
Andrei Pleșu

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Isărescu

București, 11 mai 1998.
Nr. 263.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind majorarea salariilor personalului din Administrația Fluvială a Dunării de Jos Galați

În temeiul prevederilor art. 4 alin. (3) lit. b) din Legea salarizării nr. 14/1991, cu modificările ulterioare,

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se majorează cu 25% salariile de bază ale personalului la care salarizarea se face pe baza coeficienților de ierarhizare prevăzuți în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 741/1994 privind îmbunătățirea coeficienților de ierarhizare a salariilor de bază pentru personalul din Administrația Fluvială a Dunării de Jos Galați, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 28 octombrie 1994.

Art. 2. — Se majorează cu 0,025 coeficienții de ierarhizare a salariilor de bază pentru funcția de muncitor necalificat, prevăzută în cap. 2 lit. b) poz. 68 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 741/1994.

Art. 3. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică începând cu luna mai 1998.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,
Traian Băsescu

Ministrul finanțelor,
Daniel Dăianu

Ministrul muncii și protecției sociale,
Alexandru Athanasiu

București, 12 mai 1998.
Nr. 266.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.